

زیست چینهنگاری نهشتههای دونین بالایی (فامنین) برش کوه کفتار (شمال شرق اصفهان) بر اساس فونای کنودونتی

علی بهرامی^۱*، مهدی یزدی^۲، حسن پارسانژاد^۳

۱ – استادیار گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران ۲ – استاد گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران ۳-کارشناس ارشد چینه شناسی و فسیل شناسی، گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

*پست الكترونيك: bahrami_geo@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۹۵/۳/۱۷

تاریخ دریافت: ۹۴/۱۲/۸

چکیدہ

برش کوه کفتار در جنوب غرب روستای چاهریسه و در ۵۵ کیلومتری شمال شرقی اصفهان واقع است. بخش های بالایی این برش معادل سازند شیشتو (شیشتو ۱) به سن فامنین میباشد که به منظور بررسی های زیست چینه ی مورد بررسی قرار گرفته است. ضخامت توالی مورد مطالعه ۱۱۰ متر است که شامل ۴ واحد سنگی با سنگ شناسی سنگ آهک، سنگ آهک ماسه ای، سنگ آهک دولومیتی، سنگ آهک مارنی، شیل و ماسه سنگ دارای کنودونت، بقایای دو کفه ای، بریوزوئر، ساقه لاله وشان، بازوپایان، تریلوبیت، گونیاتیت و ریز بقایای مهره داران است. بخش زیرین این توالی شامل شامل شامل ۶ رنگ با میان لایه های آهکی است که به طور پیوسته بر روی نهشته های فرازنین قرار دارد، اما مرز بالایی آن با یک ناپیوستگی فرسایشی خاک قرمز توسط نهشته های پرمین مربوط به سازند جمال پوشیده می شود. به منظور تعیین سن دقیق نهشته های مورد بحث تعداد ۴۴ نمونه به طور سیستماتیک برداشت شد که پس از شست و ۱۹۱۳ عنصر کنودونتی از آن ها به دست آمد. بررسی کنودونت های به دست آمده به شناسایی ۸ جنس و ۲۰ گونه و برداشت شد که پس از شست و ۱۹۱۳ عنصر کنودونتی از آن ها به دست آمد. بررسی کنودونت های به دست آمده به شناسایی ۸ جنس و ۲۰ گونه و

Bispathodus aculeatus aculeatus, Bispathodus aculeatus plumulus, Bispathodus costatus, Bispathodus stabilis, Branmehla bohlenana, Icriodus cornotus, Icriodus sp., Mehlina strigosa, Pandorinellina insita, Pelekysgnathus inclinatus, Polygnathus communis communis, Polygnathus delicatulus, Polygnathus deplanatus, Polygnathus nodocostatus, Polygnathus brevilaminus, Polygnathus semicostatus, Polygnathus communis collinsoni, Polygnathus sp., Neopolygnathus communis, Scaphignatus velifer velifer.

نتایج حاصل از ترسیم نمودار فراوانی و پراکندگی کنودونتها نشان میدهد که فراوانی غالب با ایکریودوسها، پلی گناتوسها و بیسپاتودوسها بوده است. بر این اساس برای برش مورد بررسی، سه زیست رخساره ایکریودید ـ پلی گناتید، پلی گناتید ـ بیسپاتودید و بیسپاتودید ـ پلی گناتید پیشنهاد شده است که حاکی از تشکیل این نهشتهها در یک محیط کم عمق تا نیمه عمیق مربوط به شلف داخلی (inner shelf) است. همچنین بررسی زیست چینهنگاری کنودونتهای شناسایی شده و مطالعه گستره سنی هر یک از آنها به شناسایی ۴ زیستزون کنودونتی Upper marginifera Zone زیست زونها به شناسایی ۴ زیستزون کنودونتها مناسایی شده زونهای تعیین بررسی نیست چینهنگاری کنودونتهای شناسایی شده و مطالعه گستره سنی هر یک از آنها به شناسایی ۴ زیستزون کنودونتی Uppermost marginifera Zone زیست زون منور به به زیست زون می می نوده ای تعیین بررسی شده سن نهشتههای مورد بررسی از فامنین میانی تا فامنین پسین تعیین شده است.

واژدهای کلیدی: سازند شیشتو؛ شمال شرق اصفهان؛ کنودونت؛ زیست چینهنگاری؛ دونین بالایی.

مقدمه

گسترش رسوبات يالئوزوئيک بالايي در اطراف اصفهان بيشتر به شمال حوضه اصفهان (منطقه سه و نطنز برشهاي نچفت، نقله، ورکمر، شمال تار و غرب کشه Zahedi, Ghobadipour et al., 2013 Adhamian, 2003 1973 Bahrami et al., 2015) شمال شرقى حوضه اصفهان (برش های زفره، چاهریسه و دیزلو Gholamalian, 2003؛ Habibi et al., 2013 Brice et al., 2006) و جنوب حوضه اصفهان (برش های دارچاله و رامشه شهرضا Leven & Gorgij, 2008, Boncheva et al., 2007 Bahrami et al., 2014؛ 2011؛ Bahrami et al., 2014 كامل ترين توالى رسوبي بالنوزونيك بالايي در ٥٥ کیلومتری شمال شرقی اصفهان، نزدیکی روستای چاهریسه در کوه کفتاری واقع است. ایـن بـرش در نقشـه ۱:۱۰۰۰۰ کوهیایه (رادفر و کهنسال، ۱۳۸۱)، در ۵۵ کیلومتری شمال شرق اصفهان و در جنوب غربی روستای چاهریسه در دامنه کوه کفتاری با مختصات "۴۴ '۰۳ ۵۲^۰ طول شرقی و "۱۳ '۵۹ °۳۲ عرض شمالي واقع است (شکل ۱). توالي هاي رسوبی مورد نظر برای اولین بار در دهه ۱۹۷۰ مورد مطالعه قرار گرفت، که می توان به مطالعات انجام شده توسط Djafarian & Brice, 1973 و Zahedi, 1976 اشاره کرد. با توجه به این که برش چاهریسه (کوه کفتار) یکی از بهترین برش های دونین بالایی در غرب ایران مرکزی می باشد بنابراین طبی سال های بعدی نیز برش فسیل دار مذکور در تحقیقات متعدد دیرین شناسی و رسوب شناسی مورد توجه قرار گرفت که از آن جمله می توان به مطالعات صورت گرفته توسط شیرانی، ۱۳۷۴؛ Ghavidel-syooki, Brice & Kebriae, 2000 Hamedani, 1996 2001 Mistian & Gholamalian, 2000 Djafarian, 2000 Yazdi et al., 2000 Mistian et al., 2000 'Turner et al., 2002 'Hairapetian et al., 2000

Gholamalian, 2003, Safari & kangazian, 2003 و 2007 و Webster *et al.*, 2007 اشاره کرد. پژوهش ها نشان می دهد که سن این توالی رسوبی فرازنین پیشین تا فامنین پسین است که با چند افق کربناته مربوط به آبهای کم عمق شروع و به تدریج به نهشته های آواری ضخیم لایه و کربنات های آب های کم عمق با میان لایه های شیلی ختم می شود (Gholamalian, 2003؛ Yazdi *et al.*, 2000).

طبقات رسوبي دونين بالايي (آهكهاي فامنين بالايي) در این برش توسط توالی کربناته آواری پرمین به طور ناییوسته يو شيده مے شود (Ghavidel-syooki, 1993؛ غلامعليان، ۱۳۷۶؛ Yazdi et al., 2000). این نبود فرسایشی که به عنوان ناپیوستگی هرسی نین در اغلب بخش های پلاتفرم ايران گزارش شده است (Wendt et al., 2002, 2005) احتمالاً با شروع حوادث هرسینین در ارتباط بوده است (Berberian & King, 1981). بر اساس فرضیه دیگر ممکن است این واقعه نتیجه تغییر شکل و بالا آمدگی در مرحله ابتدایی قبل از فرورانش فشارشی در طول حاشیه شمالی گندوانا و در پالئوتتیس درست قبل از باز شدگی ریفت نئو تیس در پرمین میانی باشد (,Sharland et al. 2001؛ Ruban et al., 2007؛ 2001). قىدىمى تىرىن رسىوبات يالئوزوئيك در منطقه چاهريسه شامل توالي هاي تخريبي و کربناتی مربوط به محیط کم عمق به سن فرازنین پیشین است، این واحد بیشتر شامل، سنگ آهکهای نازک لایه، ماسیهسینگ، افیق، ای برشی شده و به مقیدار کمتر سنگ آهک ماسهای و دولومیت است. ضخامت این واحد ۲۲۰ متر می باشد (غلامعلیان، ۱۳۷۶). بر اساس مطالعات صورت گرفته بر روی ریزبقایای ماهی ها و کنودونت های به دست آمده از لايه هاى نزديك به بخش پايينى اين برش، سن این واحد فرازنین پیشین تعیین شده است (Middle Gholamalian) (falsiovalis Zone - Late hassi Zone .(Turner et al., 2002 set al., 2000

شکل ۱: نقشه زمینشناسی ناحیه چاهریسه، موقعیت جغرافیایی و محل برش مورد مطالعه.

(linguiformis Zone - triangularis Zone) تعیین شده است (غلامعلیان، ۱۹۷۶؛ ۱۹۷۶) یوی این نهشتهها توالی Gholamalian, 1998). بر روی این نهشتهها توالی فامنین به ضخامت تقریبی ۱۰۰ متر قرار دارد که شامل دو بخش تخریبی و کربناته است. هریک از این بخشها به Gholamalian, بخش تخریبی و ۲۰ متر ضخامت دارند (1998). سنگ شناسی بخش تخریبی بیشتر شامل شیل و ماسه سنگ و سنگ شناسی بخش کربناتی بیشتر شامل سنگ آهک، سنگ آهک دولومیتی، سنگ آهک مارنی و مارن است. سن این بخش از فامنین پیشین تا فامنین پسین واحد سنگ آهک بالایی بیشتر شامل کربنات هایی با تنوع فسیلی گوناگون مانند بایوستروم هایی با مرجان های رو گوزا، تابولاتا و استروماتوپوریدا به همراه ماسهسنگ و میان لایه های شیل است. ضخامت این واحد ۱۸۵ متر است (غلامعلیان، ۱۳۷۶). افق های بایوسترومی فرازنین (, Yazdi (1996) که دو لایه راهنما را در منطقه چاهریسه تشکیل میدهند به طور عموم در سایر توالی های فرازنین ایران نیز دیده می شوند (Yazdi, 1999). سن بخش پایینی این واحد فرازنین میانی تا فرازنین پسین (Zone - rhenana) و سن بخش بالایی آن فرازنین پسین تا فامنین پیشین

(triangularis Zone - Early praesulcata Zone) تعیین شده است (Mistian et al., 2000). این بخش را می توان معادل شیشتو ۱ در نظر گرفت (Gholamalian, 2007)، اما به عقیده 2000 در نظر گرفت (Gholamalian, 2007)، اما زیستزون کنودونتی Yazdi et al., 2000 معادل با نزدیک به انتهای فامنین پسین برای این رسوبات پیشنهاد شده است. بر روی نهشتههای دونین بالایی در این منطقه سنگ آهک ماسهای، دولومیت و ماسهسنگهای پرمین معادل بخشی از سازند جمال با یک ناپیوستگی فرسایشی قرار گرفته است.

دو را از یکدیگر جدا می کند. این افق نشان دهنده یک مرحله خشکیزایی و فرسایشی احتمالی از انتهای دونین تا پرمین پسین است (ابتدای مرغابین بالایی) (قبادی پور و جعفریان، ۱۳۸۵). به نظر میرسد نبودهای چینهشناسی مربوط به بخش انتهایی فامنین، کربنیفر تا ابتدای مرغابین بالایی در این مقطع همزمان با حرکات خشکیزایی سرسی نین باشد (Yazdi et al., 2000). در این تحقیق نهشتههای فامنین برش کوه کفتار جهت تعیین نمودن سن بخش بالایی این برش مورد بررسی و نمونه بر داری دقیق قرار گرفته است (شکل ۲).

شکل ۲: a) نمای کلی از نهشتههای پالئوزوئیک کـوه کفتـاری و محـل بـرش مـورد مطالعـه: b) نمـای نزدیـک از نهشـتههـای دونـین بـالایی، ناپیوسـتگی مـرز فامنین – پرمین در کوه کفتاری.

خاکستری دارای بازوپایان، نازک تا متوسط لایه و سنگ آهک دولومیتی قهوهای با میان لایه های نازک شیلی میباشد (شکل ۳). سنگ چینه نگاری بخش بالایی نهشته های دونین (فامنین) در برش کوه کفتاری شرح سنگ شناسی واحد کا این واحد به ضخامت ۲۳ متر شامل شیل های خاکستری تا تیره، سنگ آهکهای کرم تا است (شكل ۶).

شرح سنگ شناسی واحد D این واحد با ۲۴ متر ضخامت

شامل تناوبي از سنگ آهک مارني متوسط لايه خاکستري با

لايههاي شيلي و مارني است كه در بالاي واحد به

سنگ آهک ماسهای قرمز تبدیل می شود. از ویژ گیهای این

واحد رسوبي نسبت به واحدهاي قبلي دارا بودن مقادير

فراوانی از بازوپایان، لالهوشان و سایر بیو کلاستهاست. بر

روی سنگ آهک ماسهای آخرین بخش این واحد ۱/۲ متر

خاک قرمز وجود دارد که توسط سنگ آهک ماسهای

ضخیم لایه و قهوهای سازند جمال پوشیده میشود.

ریختشناسی سازند جمال نسبت به واحد D ارتفاع و

ضخامت بيشتري دارد و لايهبندي خوبي را نشان ميدهند. با

توجه به مشاهدات و مطالعات صحرایی این سازند از سنگ

آهک ماسهای، سنگ آهک و دولومیت تشکیل شده

شرح سنگ شناسی واحد B این واحد شامل ۱۵ متر ماسه سنگهای خاکستری روشن، کرم تا قهوه ای به همراه میان لایه های نازک شیلی است. قسمت پایینی این واحد شامل ۲/۵ متر ماسه سنگ کوار تزیتی خاکستری روشن، متوسط تا ضخیم لایه است که در بدنه آن چینه بندی متقاطع دیده شده است. بر روی این بخش ۱۲/۵ متر ماسه سنگ کرم تا قهوه ای قرار دارد، که در کف لایه های مربوط به آن آثاری شبیه به اثر فسیل ها مشاهده می شود (شکل ۴).

شرح سنگ شناسی واحد C: این واحد با ۴۸ متر ضخامت شامل سنگ آهک، سنگ آهک ماسهای و سنگ آهک دولومیتی ماسهای خاکستری تا قهوهای، متوسط تا ضخیم لایه و شیل های تیره به همراه بقایای فسیلی فراوان از دو کفهای ها، بازوپایان، مرجان ها و سایر بیو کلاست ها (خرده های فسیلی شکم پایان و خرده های خار پوستان) می باشد (شکل ۵).

شکل۳: a) نمایی نزدیک از شـیلهـای قاعـده بـرش؛ b, c) آهـکهـای کـرم تـا قهـوهای، متوسـط لایـه حـاوی فسـیل بازوپایـان از ضـخامت ۶/۵ تـا ۹ متـری؛ d) نمایی نزدیک از آهکـهای قهوهای حاوی فسیلهای فراوان بازوپایان در ضخامت ۸ متری (d).

شکل ۴: a) تماس ماسهسنگ کوارتزیتی قاعده واحد B با ماسهسنگ قهوهای در ضخامت ۲۴ متری؛ b) اثرفسیل های موجود در لایه های ماسه سنگی در ضخامت ۲۶/۵ متری.

شکل ۵: a) شیل خاکستری در قاعده واحد C در ضخامت ۳۸ متری؛ b) سنگ آهک کرم تا خاکستری ضخیم لایه حاوی لیتوکلاست در ضخامت ۴۱ متری؛ c) سنگ آهک استروماتولیتی در ضخامت ۴۲/۵ متری؛ d) سنگ آهک خاکستری ضخیم لایه در ضخامت ۴۴ متری.

شکل ۶: a) آهک ماسهای متراکم با نهشتههای پرمین؛ b) آهکهای ماسهای تودهای کرم رنگ در بخش آغازین سازند جمال.

مربوط به محیط عمیق مشاهده نشد که دلیل آن استقرار ناحیه مورد مطالعه در قسمت کم عمق تر پالئو تتیس است.

زیستزونهای کنـودونتی شناسـایی شـده در بـرش کوه کفتار

زیست زون های استاندارد کنو دونتی دونین پسین توسط Ziegler & Sandberg (1978)؛ Sandberg, *et al* (1990) و Ziegler (2002) پیشنهاد شده اند، که غالباً بر اساس مطالعه فونای Palmatolepis حوضه های عمیق پالئو تیس اروپا طراحی گردیده اند، به دلیل استقرار برش مورد مطالعه در حاشیه کم عمق پالئو تیس و نبود فونای بخش های عمیق چهار زون زیستی شناسایی گردید که بیشتر بر اساس حضور Bispathodus، عامی برش برش مورد مطالعه به شرح زیر است (شکل ۷).

Upper marginifera Zone

این زیستزون که شامل نمونه های P1 تا P15 و ضخامتی در حدود ۴۲/۶ متر را دربرمی گیرد، دارای سنگشناسی شیل خاکستری تا تیره، سنگآهک، سنگآهک دولومیتی ماسهای و ماسهسنگ کرم تا قهوهای متوسط تا ضخیم لایه زیست چینهنگاری نهشتههای مورد مطالعه

تعداد ۴۴ نمونه به وزن ۳ تا ۴ کیلوگرم از برش مورد مطالعه برداشت گردید که در مجموع ۱۶۱۳ عنصر کنودونتی از بررسی نمونه ها به دست آمده است (جدول ۱). در مجموع تعداد ۲۰ گونه و زیر گونه متعلق به ۸ جنس کنو دونتی Bispathodus ش____امل aculeatus aculeatus Bispathodus Bispathodus aculeatus plumulus Branmehla Bispathodus stabilis costatus *Jcriodus* sp. Jcriodus cornotus bohlenana Pandorinellina insita Mehlina strigosa Polygnathus communis Pelekysgnathus inclinatus Neopolygnathus communis communis Polygnathus deplanatus Polygnathus delicatulus Polygnathus Polygnathus communis collinsoni Polygnathus brevilaminus .nodocostatus , Polygnathus sp. Polygnathus semicostatus Scaphignatus velifer velifer شناسایی گردید که از بین آن هـــا جـــنس هــای Polygnathus ،Icriodus و Bispathodus مربوط به محيط كم عمق تا نيمه عميق غالب بوده است. در این بررسی عناصر کنودونتی Palmatolepis

شکل ۷: ستون سنگ چینهای و زیست زونهای برش مورد مطالعه در کوه کفتار.

TOTAL	unassigned elements	Scaphignatus velifer.velifer	Polygnathus sp.	Polygnathus semicostathus	Polygnathus nodocostatus	Polygnathus deplanatus	Polygnathus delicatulus	Polynathus commonis collinsoni	Polygnathus communis commonis	Neopolygnathus commonis	Polygnathus brevelaminus	Pelekysgnathus inclinatus	Pandorinellina insita	Mehlina strigosa	Icriodus sp.	lcriodus cornutus	Branmehla bohlenana	Bispathodus sp.	Bispathodus stabilis	Bispathodus costatus	Bispathodus aculatus plumulus	Bispathodus aculatus aculatus	Kuh-e-Kaftar
34	29															ω							P1
15	9		-												2				_				P2
28	19		-			-			2							ω			-				P3
73	45				-				N	2	ω			-		10			∞				P4
63	48										2					8			4				P5
15	13													-		-							P6
91	65										ω			-	ω	12			თ				P7
51	Зб			-		-				-	ω	-				ω		1	4				P8
87	71		10													2			ω				P9
91	8		ω						2		-	4				4			9				P9/1
32	23										ω					-			4				P9/2
44	щ								2					-		ω							P10
18	14														2	-		-1					P11
10	9															-							P13
-																							P14
43	19	-	თ						2			ω				9			ω				P15
62	52		-								4				2	ω							P16
33	24		2							2					-1								P17
8	54	2	4	-					-	2		14							ω				P18
14	10		-																2				P19
40	21	4	ω	ω					-	-						ω			ω				P20
102	82 82	N		σı								ω						1	∞				P21
6	ω																	1					P22
223	166		œ	ω					N	10	თ	œ	-1			-		2	17				P23
29	16	7	ω	-									-1			-							P24
12	ω												-			2	2		ω	-			P25
14	9			-			-	-					-						-				P25A
20	14			-			-	-					-					-	-				P25B
39	1		-	2				7											2	14	2		P25C
19	13		-				2	-											-			-	P25D
1	œ		-																			-	P26
41	19		2	თ			-	2	-									-		2		0	P27
в	16			4																ω	-	ω	P28
34	27		2															-	2			2	P29
20	14							-													2	-	P30
28	18		2	-			-	-					-								ω	-	P31
30	3			-			-												-		14		P32
-																							P33
ω	ω																						P33A
16	16																						P33B
1613	1126	17	52	32	_	ω	7	15	18	21	26	43	6	4	10	72	2	9	92	20	22	15	TOTAL

جدول ۱: پراکندگی گونههای کنودونتی در برش کوه کفتار

و Corradini (2008) اولين حضور گونه Corradini و Uppermost *Marginifera* Zone در velifer velifer میباشد که منطبق بر مرز زيرين اين زيستزون است. همچنين مرز بالايي آن بر آخرين حضور گونه کنودونتي Upper tracytera Zone منطبق . است (Bultynck, 2003 & Sandberg & Dressen, 1984).

Middle expansa Zones

این زیستزون شامل نمونه های P25 تیا P25C و ضخامتی در حدود ۵ متر است. سنگ شناسی این بخش شامل تناویی از سنگ آهک مارنی متوسط لابه حاوی بازویابان فراوان با شیل است. در این زیستزون گونههای کنودونتی Branmehla Bispathodus sp. Bispathodus stabilis Polygnathus Pandorinellina insita bohlenana Polygnathus delicatulus communis communis Polygnathus , Polygnathus communis collinsoni semicostatus حضور دارند. بر اساس نظر & semicostatus (1984) Ziegler & Sandberg (1984) Dressen 2003) Bultynck (2003) و Corradini (2008) مرز زیرین ایس زیستزون منطبق بر آخرین حضور گونه کنودونتی Upper tracytera Zone در Icriodus cornotus (Ziegler & Sandberg, 1984) مي باشد و مرز بالايي آن بر اولین حضور گونه کنودونتی Bispathodus costatus در Middle expansa Zone منطبق است (& Middle expansa .(Sandberg, 1984

Upper expansa Zones

این زیستزون شامل نمونههای P25C تا P32 است که ضخامتی در حدود ۱۸/۶۵ متر دارد. سنگشناسی آن شامل تناوبی از سنگآهکهای مارنی متوسط لایه خاکستری با شیل و مارن و سنگآهکهای ماسهای قهوهای است. حاوى بقاياي فراوان ماهي و استراكد، شكم يايان و کنودونت می باشد. در این زیستزون گونه های کنودونتی Icriodus (Icriodus cornotus Bispathodus stabilis Pelekysgnathus inclinatus Mehlina strigosa (sp. Polygnathus Polygnathus communis communis Polygnathus *nodocostatus* nodocostatus *Polygnathus* deplanatus sberevilaminus Polygnathus sp. و Polygnathus semicostatus حضور دارند. بر اساس نظر Ziegler & Sandberg (1990) مرز زيرين اين زيستزون منطبق بر اولين حضور Bispathodus stabilis در Upper marginifera Zone و مرز بالایی آن بر اولين حضور ,Scaphignathus velifer velifer در Uppermost marginifera Zone منطبق است (Corradini, 2008 ¿Ziegler & Sandbeg, 1984). ایس گونه مرز زیرین زیستزون بعدی را مشخص می کند.

Uppermost marginifera to Upper tracytera Zones

این زیست زون که شامل نمونه های P15 تا P25 و ضخامتی در حدود ۴۲/۵ متر است، دارای سنگ آهک دولومیتی ماسه ای ضخیم لایه، سنگ آهک ماسه ای خاکستری ، شیل تیره با میان لایه های سنگ آهک و سنگ آهک ماسه ای تیره با میان لایه های سنگ آهک و سنگ آهک ماسه ای خاکستری تا کرم ضخیم لایه حاوی بقایای بازوپایان، ساقه لاله و شان، کنو دونت ها و بقایای کمی از ماهی هاست. در *ایس زیست زون گونه های کنو دونتی Rangehodus و با دو با ماله ای با کمی از ماهی هاست. در <i>Folygnathus communis collinatus Polygnathus communis collinsoni Polygnathus communis collinsoni Polygnathus velifer velifer i Polygnathus sp.* (1984) Ziegler & Sandberg کار (1984) Siegler & Sandberg (1984)

در ایـن زیسـتزون گونـههای کنـودونتی Bispathodus در ایـن زیسـتزون گونـههای کنـودونتی Bispathodus aculeatus plumulus stabilis Bispathodus aculeatus Bispathodus costatus Branmela Pandorinellina insita aculeatus Polygnathus semicostatus bohlenana Polygnathus Polygnathus communis communis Polygnathus delicatulus و communis collinsoni حضور دارند.

بر اساس نظر Ziegler & Sandberg (1984) مرز زیرین این زیست زون منطبق بر اولین حضور گونه کنودونتی Middle expansa Zone در Bispathodus cotatus مرز بالایی آن منطبق بر آخرین حضور گونه های کنودونتی Polygnathus semicostatus می باشد.

زیست رخسارههای شناسایی شده در برش کوه کفتار

رخساره های کنودونتی دونین پسین عموماً بر اساس مدل های رخساره ای Sandbeg (1976)، & Sandbeg (1984) و Dreesen (1979)، Ziegler & Dreesen (1979) و Sandberg *et al*. (1988) در نواحی دور از ساحل تا نزدیک به ساحل بر اساس توزیع رخساره های سنگی بررسی می گردند.

با توجه به فراونی گونههای مربوط به محیط کم عمق مانند Polygnathus dcriodus و Pelekysgnathus ، رخساره کم عمق ایکریودید ـ پلی گناتید برای بخش پایینی برش در زیستزونهای Zone Upper marginifera پیشنهاد می شود که بیانگر بخش Middle shelf to Inner shelf است. بررسی منحنی تغییرات سطح آب رسم شده برای این رخساره نشاندهنده انطباق آن با منحنی تغییرات سطح آب جهانی است که توسط Sandberg et al

Upper ایـــن منحنــی، ســطح آب از قاعــده بــرش (Upper ایــن منحنـی، ســطح آب از قاعــده بــرش (Uppermost ایــن منحنـی، ســطح آب از قاعــده بــرش (Uppermost) یه سمت قسمت بالایی (marginifera Zone (marginifera Zone کیر کاهشی داشته و (marginifera Zone کیر کاهشی داشته و به کمترین مقدار خود طی این زیست زون رسیده است. به کمترین مقدار خود طی این زیست زون رسیده است. به کمترین مقدار خود طی این زیست زون رسیده است. به کمترین مقدار خود طی این زیست زون رسیده است. به کمترین مقدار خود طی این زیست زون رسیده است. بر فاصله زمانی Tacytera zones به محیط کـم عمـق ماننـد فراوانـی گونـه هـای مربـوط بـه محیط کـم عمـق ماننـد Bispathodus و محیط نیمه عمیق ماننـد Middle shelf to Outer shelf یورش، پیشنهاد می شود که بیانگر Middle shelf to Outer shelf برش نیز با باشد. منحنی تغییرات سطح آب در این بخش از برش نیز با منحنی تغییرات جهانی سطح آب که بـه صورت پیشروی است هم خوانی دارد.

فراوانی Bispathodus و Polygnathus در قسمت انتهایی برش به پیشنهاد، رخساره بیسپاتودید _ پلیگناتید برای این Middle expansa to بخش از برش در زیستزونهای Outer oper expansa Outer منجر شده است که بیانگر محیط Outer منجر این بخش از برش نشان میدهد که افزایش سطح آب که از Middle expansa Zone آغاز شده بود تا Outer oper expansa Zone نیز ادامه داشته است. (شکل ۸).

شکل ۸: نمودار منحنی زیست رخساره های کنودونتی در برش مورد مطالعه در کوه کفتاری و تطابق تغییرات سطح آب دریا با منحنی جهانی (Joachimski) Sandberg et al., 2002 ; Sandberg et al., 2002).

و expansa Zones انجامید که بر این اساس سن نهشتههای مورد مطالعه از فامنین میانی تا فامنین پسین تعیین شده است. بررسیهای انجام شده در این برش نشان میدهد که فراوانی غالب با Bispathodus برش نشان میدهد که فراوانی غالب با eolygnathus ریست رخسارههای تعیین شده برای نهشتههای مورد بررسی شامل: پلیگناتید _ ایکریودید، پلیگناتید _ بیسپاتودید و بیسپاتودید _ پلیگناتید میباشد که نشان دهنده محیطهای

نتيجه گيري

مطالعه نهشته های دونین بالایی (فامنین) در برش کوه کفتار واقع در شمال شرق اصفهان به شناسایی ۸ جنس و ۱۸ گونه و زیر گونه کنودونتی منجر گردید، همچنین بررسی زیست چینه نگاری کنودونت های شناسایی شده و مطالعه گستره سنی هر یک از آن ها به شناسایی ۴ زیست زون Uppermost ، Upper marginifera Zones Middle marginifera to Upper tracytera Zones از معاونت پژوهشی و فناوری دانشگاه اصفهان به جهت حمایتهای مالی تشکر و قدردانی می گردد.

رسوبی از شلف داخلی تا ابتدای اسلوپ است. همچنین در 👘 همراه افق قرمز رنگ قاعده قرار گرفته است. این بررسی مشخص شد که بخش های انتهایی فامنین شامل **سپاس گزاری** زیستزون Praesulcata Zone و نهشته های کربنیفر در منطقه وجود ندارد، در نتبجه نهشتههای فامنین به طور نايبوسته در زير نهشته هاي پرمين مربوط به سازند جمال به

منابع

غلامعلیان، ح.، ۱۳۷۶. بیواستراتیگرافی کنودونتهای دونین پسین در ناحیه چاهریسه (شمال شرق اصفهان). *پایان نامه کارشناسی* ار شد، دانشگاه اصفهان، ۱۴۸ ص.

قبادی پور، م.، و جعفریان، م. ع.، ۱۳۸۵. بیواستراتیگرافی سکانس رسوبی پرمین در شمال شرق اصفهان درمنطقه چاهریسه. *مجله* علمي پژوهشي علوم يا په اصفهان، ۲۳: ۸۷–۵۷.

رادفر، ج.، و کهنسال، م.، ۱۳۸۱. نقشه زمین شناسی یک صد هزار کوهپایه. *سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور.* Adhamian, A., 2003. Middle Devonian (Givetian) conodont biostratigraphy in the Soh area, north of

- Esfahan, Iran. Courier Forschungsinstitut Senckenberg, 245: 183-193. Bahrami, A., Boncheva, I., Königshof, P., Yazdi, M., & Ebrahimi Khan-Abadi, A., 2014. Conodonts of the Mississippian/Pennsylvanian boundary interval in Central Iran. Journal of Asian Earth Sciences, 92: 187-200.
- Bahrami, A., Königshof, P., Boncheva, I., Tabatabaei, M., Yazdi, M., & Safari, Z., 2015. Middle Devonian (Givetian) conodonts from the northern margin of Gondwana (Soh and Natanz regions, north-west Isfahan, Central Iran): biostratigraphy and palaeoenvironmental implications. Palaeobio Palaeoenv, 95: 555-577.
- Berberian, M., & King, G.C.P., 1981. Toward a Paleogeographic and Tectonic evolution of Iran. Canadian Journal of Earth Sciences, 18: 210-265.
- Boncheva. I., Bahrami, A., Yazdi, M., & Torabi, H., 2007. Carboniferous Conodont biostratigraphy and Late Paleozoic platform evolution in South Central Iran (Asadabad section in Ramsheh area-SE Isfahan). Rivista Italiana di Paleontologia e stratigrapia, 113: 329-356.
- Branson, E. R., 1934. Conodonts from the Hannibal Formation of Missouri. University of Missouri Studies, 8: 301-304.
- Brice, D., & Kebria-ee, M., 2000. New species of Leiorhynchiidae Rhynchonellid brachiopod from the Frasmian of Chahriseh, Isfahan province, Central Iran. Annales de la Societe Geologique du Nord, 8: 61-66.
- Brice, D., Yazdi, M., Torabi, H., & Maleki, M., 2006. Devonian brachiopods from the Zefreh section (Central Iran). Annales de la Socièté géologique du Nord T, 13(2ème série), 141-155.
- Bultynck, P., 2003. Devonian Icriodontidae: biostratigraphy, classification and remarks on Paleoecology and dispersal. Revista Espanola de Micropaleontologia, 35: 295-314.
- Corradini, C., 2008. Revision of Famennian-Tournaisian (Late Devonian-Early Carboniferous) Conodont biostratigraphy of Sardinia, Italy. Revue de Micropaleontologie, 51: 123-132.
- Djafarian, M.A., & Brice, D., 1973. Biostrtigraphic des Brachiopods dans le Famennian supoerieur de lareogion d'Ispahan (Iran central). Comptes rendus del Academic des sciences, 276: 2125-2128.

- Djafarian, M.A., 2000. Late Devonian index brachiophoda of northeast Isfahan in correlation with other regions. *Journal of Sciences, Islamic Republic of Iran*, 11: 221-231.
- Ghavidel-syooki, M., 2001. Palynostratigraphy and Paleogeography of the Late Devonian in northeastern Isfahan city, Central Iran. *Proceeding of the IX International Palynology Congress, Houston*, Texas, *American Association of Stratigraphic Palynologists*, 37-51.
- Ghobadipour, M., Popove, L.E., Hosseini, M., Adhamian, A., & Yazdi, M. 2013. Late Devonian (Frasnian) trilobites and brachiopods from Soh area, Central Iran. *Memoire Association Australian Paleontology*, 44: 149-158.
- Gholamalian, H., 1998. Biostratigraphy of the Late Devonian sediments based on Conodont species in the Chahriseh area, northeast of Isfahan. *In*: Mavson, R., Talent, J.A., G. Wilson, & P. Cockle, (eds.), North Gonwanan mid-Palaeozoic bioevent/biogeography patterns in relation to crastal dynamics. UNESCO-IGCP 421, *Isfahan meeting*, 5-20.
- Gholamalian, H., 2003. Age-implication of Late Devonian Conodonts from the Chahriseh area, northeast of Isfahan, Central Iran. *Courier Forschungsinstitut Senckenberg*, 24: 201-207.
- Gholamalian, H., 2005. New data on the Famennian conodonts from Esfahan area, central Iran. *Iranian International Journal of Sciences*, 6 (1): 27-45.
- Gholamalian, H., 2007. Conodont biostratigraphy of the Frasnian-Famennian boundary in Isfahan and Tabas areas, Central Iran. *Geological Quarterly*, 51: 453-476.
- Gholamalian, H., Turner, S., Burrow, C.J., & Yazdi, M., 2000. Recovery of Late Devonian (Frasnian) microvertebrates and Conodonts from the Chahriseh area, northeast Isfahan, Iran. *In*: Wilson, G., & Lauri, J., (eds.), abstract book. *Sydney meeting of AUSCOS-2*.
- Habibi, T., Yazdi, M., Zarepoor, S., & Parvanehnejad Shirazi, M., 2013. Late Devonian Fish micro-remains from Central Iran. *JGeope*, 3 (1): 25-34.
- Hairapetian, V., Yazdi, M., & Long, J.A., 2000. Devonian vertebrate biostratigraphy of Central Iran. *Records of the Western Australian Museum, Supplement*, 58: 241-247.
- Hamedani, A., 1996. Neue Biostratigraphische Daten aus dem Palaozoikum (Devon-Karbon) von Isfahan, Iran. *Neues Jahrbuch fur Geologie und Palaontologie*, Monatshefte, 309-323.
- Helms, W.H., 1959. Conodonten aus dem Saalfelder Orberdevon (Thuringen). Geologie, 8 (6): 634-677.
- Joachimski, M.M, VanGeldern, R., Breisig, S., Buggisch, & Day, J., 2004. Ozygen isotope evolution of biogenic calcite and apataite during the Middle and Late Devonian. *International Journal of Earth Science*, 93: 542-553.
- Kohansal. R., Radfar, J., Zolfagari, S., & Bahremand, M., 2002. Sheet of Kuhpayeh Scale, 1:100000. *Geology Survey and Mineral Exploration of Iran.*
- Leven, E.J., & Gorgij, M.N., 2008. Bolorian and Kubergandian stages of the Permian in the Sanandaj-Sirjan zone of Iran. *Stratigraphy and Geological Correlation*, 16: 455-466
- Leven, E.J., & Gorgij, M.N., 2011. First record of Gzhelian and Asselian fusulinids from the Vazhnan Formation (Sanandaj-Sirgan zone of Iran). *Stratigraphy and Geological Correlation*, 19: 486-501
- Mistian, B., & Gholamalian, H., 2000. Stromatoporoids and some tabulate corals from Chahriseh area (Isfahan province, Central Iran). *Annales de la Société géologique du Nord*, 8: 81-91.
- Mistian, B., Golamalian, H., Gourvennec, R., Plusquellc, Y., Bigey, F., Brice, D., Feist, M., Ghobadipiur, M., Kebria-ee, M., Milhau, B., Nicollin, J.P., Rihart, J.C., Vachard, D., & Yazdi, M., 2000. Preliminary data on the Upper Devinian (Frasnian-Famennian) and Permian fauna and flora fram the Chahriseh area (Esfahan province, Central Iran). *Annales de la Société géologique du Nord*, 8: 93-102.
- Müller, K.J., & Müller, E.M., 1957. Early Upper Devonian (Indipendence) Conodonts from Iowa, part I. *Journal of Paleontology*, 31: 1069-1108.

- Rhodes, F.H.T., Austin, R.L., & Druce, E.C., 1969. British Avian (Carboniferous) Conodont faunas, and their value in local and intercontinental correlation. *Bulletin of the British Museum (Natural History), Geological Supplement*, 5: 1-133.
- Ruban, D.A., Al-Husseini, M.I., & Iwasaki, Y., 2007. Review of Middle-east Paleozoic plate tectonics. *GeoArabia*, 12: 35-56.
- Safari, A., & Kangazian, A., 2003. Microfacies and sedimentary environment of Upper Devonian sedimentary rocks in the Chahriseh area (in Persian with English abstract). *Research Bulletin of Isfahan University (Science)*, 18: 117-144.
- Sandberg, C.A., 1976. Conodont biofacies of Late Devonian *polygnathus styriacus* Zone in western United State. *In*: Barnes, C.R., (ed.), Conodont Paleoecoloy. *Geological Association of Canada, special paper*, 15, 171-186.
- Sandberg, C.A., & Dreesen, R., 1984. Late Devonian icriodontid biofacies models and alternate shallow water Conodont zonation, 143-178. *In*: Clark, D.L. (ed.) Conodont biofacies and provincialis. *Geological Society of America, Special paper*, 196 p.
- Sandberg, C.A., Ziegler W., Leuteriz, K., & Brill, S.M., 1978. Phylogeny, speciation, and zonation of Siphonodella (Conodont, Upper Devonian and Lower Carboniferous) .*Newsletter on stratigraphy*, 7: 102-120.
- Sandberg, C.A., Morrow, J.R., & Ziegler, W., 2002. Late Devonian sea-level changes, catastrophic events, and mass extinctions. *In*: Koeberl, C., & MacLeod, K.G. (eds.), Catastrophic Event and Mass Extinctions: Impacts and Beyond. *Geological Society of America Special Paper*, 356: 473-487.
- Sannemann, D., 1955. Oberdevoniche Conodonten (to II). Senckenbergiana lethaea, 36: 123-156.
- Sharland, P.R., Archer, R., Casey, D.M., Davies, R.B., Hall, S.H., Heward, A.P., Horbury, A.D., & Simmons, M.D., 2001. Arabian Plate sequence stratigraphy. *Geo.Arabia Special Publication 2:* Manama, Bahrain, Gulf Petrolink, 372 p.
- Thomas, L.A., 1949. Devonian-Mississippian Formation of southeast Iowa. *Bulletin of the Geological Society of America*, 60: 137-403.
- Turner, S., Burrow, C.J., Gholamalian, H., & Yazdi, M., 2002. Late Devonian (Early Frasnian) microvertebrates and Conodonts from the Chahriseh area near Isfahan, Iran. *Memoirs of the Association* of Australian Palaeontlogist, 27: 149-159.
- Ulrich, E.O., & Bassler, R.S., 1926. A classification of the tooth-like fossils, Conodonts, with description of American Devonian and Mississippian species. *Proceedings of the United States National Museum*, 68: 1-63.
- Webster, G.D., Maples, C.G., & Yazdi, M., 2007. Late Devonian and Early Mississippian Echinoderms from central and northern Iran. *Journal of Paleontology*, 81: 1101-1113.
- Wendt, J., Kaufmann, B., Belka, Z., Farsan, N., & Karimi Bavandpur, A., 2005. Devonian-Lower Carboniferous stratigraphy, facies patterns and palaeogeography of Iran. Part II. Northern and Central Iran. Acta Geologica Polonica, 55: 31-97.
- Wendt, J., Kaufmann, B., Belka, Z., Farsan, N., Karimi-Bavandpour, A., 2002. Devonian/Lower Carboniferous stratigraphy, facies pattern and paleogeography of Iran. Part I. Southeastern Iran. Acta Geologica Polonica, 52: 129-168.
- Yazdi, M., & Turner, S., 2000. Late Devonian and carboniferous vertebrates from the Shishtu and Sardar formations of the Shotori Range, Iran. *Records of the Western Australian Museum, Supplement*, 58: 223-240.
- Yazdi, M., 1996. Late Devonian-Carboniferous Conodont biostratigraphy of the Tabas area, Eastern Iran. *Ph.D. thesis Macquarie University*, Sydney, 221 p.
- Yazdi, M., Ghobadipour, M., & Mawson, R., 2000. Late Devonian conodonts from the Chahriseh area, central Iran. *Records of the Western Australian Museum Supplement*, 58: 179-189.
- Zahedi, M., 1973. Ètude gèologique de la règion de Soh (W de l'Iran central). *Geological Survey of Iran*, Report, 27: 1-197.
- Zahedi, M., 1976. Explanatory text of the Esfahan quadrangle map, 1:250000. Geological Survey of Iran.

- Ziegler, W., & Sandberg, C.A., 1984. Palmatolepis based revision of upper part of standard Late Devonian Conodont zonation. *Geological Society of America, Special Papers*, 196: 179-194.
- Ziegler, W., & Sandberg, C.A., 1990. The Late Devonian Standard Conodont Zonation. *Courier Forschungsinstitut Senckenberg*, 121: 1-115.

Fig. 1- Polygnathus sp., Upper view, EUIC 12234, Sample P3 X 40. Fig. 2- Polygnathus nodocostatus nodocostatus, Branson & Mehl, 1934, Upper view, EUIC 12235, Sample P4, X 180. Figs 3, 4- Polygnathus communis collinsoni, Druce, 1969, 3) Upper view, EUIC 12236, Sample P25C, X 180, 4) Upper view, EUIC 12237, sample P31, X 144, Figs 7, 19, 27, 28- Neopolygnathus communis group, Branson & Mehl, 1934, 7) Upper view, EUIC 12238, Sample P4, X 144, 19) Upper view, EUIC12239, Sample P9, X 204, 27) Upper view, EUIC 12240, Sample P8, X 180, 28) Upper view, EUIC 12241, Sample P4, X 144. Fig. 5-Polygnathus semicostathus, Branson & Mehl 1934, Upper view, EUIC 12242, Sample P28, X 180. Fig. 6, 9, 10, 12, 14, 17, 21, 26- Polygnathus communis communis, Branson & Mehl, 1934, 6) Upper view, EUIC 12243, Sample P3, X 168, 9) Upper view, EUIC 12244, Sample P15, X 180, 10) Upper view, EUIC 12245, Sample P15, X 120, 12) Oblique view, EUIC 12246, Sample P9/1, X 180, 14) Upper view, EUIC 12247, Sample P18, X 168, 17) Upper view, EUIC 12248, Sample P4, X 240, 21) Upper view, EUIC 12249, Sample P4, X 190, 26) Upper view, EUIC 12250, Sample P10, X 204. Fig. 8- Polygnathus semicostatus, Branson & Mehl, 1934, Upper view, EUIC 12251, Sample P8, X 120. Figs 11, 13, 15, 16, 18, 22, 23, 25- Polygnathus berevilaminus, Branson & Mehl 1934, 11) Upper view, EUIC 12252, Sample P16, X 200, 13) Upper view, EUIC 12253, Sample P16, X 220, 15) Upper view, EUIC 12254, Sample P10, X 204, 16) Upper view, EUIC 12255, Sample P5, X 204, 18) Upper view, EUIC12256, Sample P9/1, X 240, 22) Upper view, EUIC 12257, Sample P4, X 240, 23) Upper view, EUIC 12258, Sample P7, X 204, 25) Upper view, EUIC 12259, Sample P4, X 180. Fig. 20, 24- Polygnathus sp., 20) Upper view, EUIC 12260, Sample P16, X 300, 24) Upper view, EUIC12261, Sample P9, X 300.

EXPLANATION OF PLATE 2

Fig. 4, 20- Branmehla bohlenana, Helms, 1959, 4) Upper view, EUIC 12262, Sample P25, X 325, 20) Upper view, EUIC 12263, Sample P25, X 195. Figs 1- 3, 9, 11, 14-16, 21, 25- Bispathodus stabilis, Branson & Mehl, 1934a, 1) Upper view, EUIC 12264, Sample P9/1, X 220, 2) Upper view, EUIC 12265, Sample P21, X 325, 3) Upper view, EUIC 12266, Sample P25, X 156, 9) Upper view, EUIC 12267, Sample P7, X 200, 11) Upper view, EUIC 12268, Sample P23, X 220, 14) Upper view, EUIC 12269, Sample P23, X 160, 15) Upper view, EUIC 12270, Sample P4, X 240, 16) Upper view, EUIC 12271, Sample P1, X 156, 21) Upper view, EUIC 12272, Sample 25C, X 200, 25) Upper view, Kuh-e-Kaftar section, Northeast Isfahan, EUIC 12273, Sample P33, X 260. Figs 5-8- Mehlina strigosa, Branson & Mehl, 1934, 5) Lateral view, EUIC 12274, Sample P10, X 144, 6) Lateral view, EUIC 12275, Sample P4, X 216, 7) Lateral view, EUIC 12276, Sample P7, X 180, 8) Lateral view, EUIC 12277, Sample P6, X 204. Figs 10, 12, 18- Bispathodus sp., 10) Upper view, EUIC 12278, Sample P21, X 195, 12) Upper view, EUIC 12279, Sample P23, X 156. 18) Upper view, EUIC 12280, Sample P29, X 191. Figs 19, 22-24- Bispathodus costatus, E. R. Branson, 1934, 19) Upper view, EUIC 12281, Sample P25C, X 143, 22) Upper view, EUIC 12282, Sample P25C, X 174, 23) Upper view, EUIC 12283, Sample P25C, X 136, 24) Upper view, EUIC 12284, Sample P25C, 136. Figs 13, 17- Pandorinellina insita, Muller & Muller, 1957, 13) Upper view, EUIC 12285, Sample P23, X 182, 17) Upper view, EUIC 12286, Sample P31, X 312. Figs 26-40- Icriodus cornutus, sanneman, 1955, 26) Upper view, EUIC 12287, Sample P4, X 195, 27) Upper view, EUIC 12288, Sample P4, X 234, 28) Upper view, EUIC 12289, Sample P5, X 234, 29) Upper view, EUIC 12296, Sample P16, X 286, 30) Upper view, EUIC 12290, Sample P9, X 182, 31) Upper view, EUIC 12291, Sample P5, X 286, 32) Upper view, EUIC 12297, Sample P4, X 208, 33) Upper view, EUIC 12292, Sample P16, X 300, 34) Upper view, EUIC 12293, Sample P16, X 300. 35) Upper view, EUIC 12298, Sample P13, X 300, 36) Upper view, EUIC 12299, Sample P11, X 300, 37) Upper view, EUIC 12294, Sample P23, X 286, 38) Upper view, EUIC 12300, Sample P7, X 220, 39) Upper view, EUIC 12301, Sample p5, X 260. 40) Upper view, EUIC 12295, Sample P4, X 213

Plate 1

زیست چینهنگاری نهشتههای دونین بالایی (فامنین) برش کوه کفتار (شمال شرق اصفهان) بر اساس فونای کنودونتی ۵۳

Figs. 1, 7, 10, 13-15, 19, 21- Polygnathus communis collinsoni, Druce, 1969, 1) Upper view, EUIC 12302, Sample P30, X 140, 7) Upper view, EUIC 12304, Sample P25A, X 224, 10) Upper view, EUIC 12306, Sample P25B, X 224, 13) Upper view, EUIC 12309, Sample P25C, X 155, 14) Upper view, EUIC 12310, Sample p25C, X 210, 15) Upper view, EUIC 12311, Sample p27, X 210, 19) Upper view, EUIC 12312, Sample P25C, X 222, 21) Upper view, EUIC 12313, Sample P25C, X 210. Fig. 2, 8, 11, 12- Polygnathus communis group, Branson & Mehl, 1934, 2) Upper view, EUIC 12303, Sample P23, X 238, 8) Upper view, EUIC 12305, Sample p17, X 190, 11) Upper view, EUIC 12307, Sample P18, X 176, 12) Upper view, EUIC 12308, Sample P18, X 176. Fig. 3- Polygnathus communis communis, Branson & Mehl, 1934, Upper view, EUIC 12314, Sample P22, X 238. Fig. 4, 6- Polygnathus brevilaminus, Branson & Mehle, 1934, 4) Upper view, EUIC 12315, Sample P16 X 225, 6) Upper view, EUIC 12316, Sample P16 X 380. Fig. 16-Polygnathus sp., Upper view, EUIC12317, Sample P26 X 280. Figs 9, 17, 18-Polygnathus delicatulus, Ulrich & Bassler, 1926, 9) Upper view, EUIC 12318, Sample P25B, X 225, 17) Upper view, EUIC 12319, Sample P25D, X 280, 18) Upper view, EUIC 12320, Sample P27, X 182. Figs 5, 20- Polygnathus sp., 5) Upper view, EUIC 12321, Sample P24, X 196, 20) Upper view, EUIC 12322, Sample P30 X 210. Figs 22, 24-28- Bispathodus costatus, E. R. Branson, 1934, 22) Upper view, EUIC 12323, Sample P25, X 187, 24) Upper view, EUIC 12324, Sample P27, X 300, 25) Upper view, EUIC 12325, Sample P27, X 225, 26) Upper view, EUIC 12326, Sample P28, X 300, 27) Upper view, EUIC 12327, Sample P25C, X 230. 28) Upper view, EUIC 12328, Sample P25C, X 175. Fig. 23- Bispathodus aculeatus aculeatus, Rhodes, Austin & Druce, 1969, Upper view, EUIC 12329, Sample P27, X 175.

Fig. 1- Bispathodus costatus, E. R. Branson, 1934, Upper view, EUIC 12330, Sample P28, X 186. Figs 2-6-Bispathodus aculeatus aculeatus, Branson & Mehle, 1934, 2) Upper view, EUIC 12331, Sample P29, X 210, 3) Upper view, EUIC 12332, Sample P29, X 195, 4) Upper view, EUIC 12333, Sample P28, X 164, 5) Upper view, EUIC 12334, Sample P30, X 195, 6) Upper view, EUIC 12335, Sample P31, X 300. Fig. 15-Bispathodus aculeatus plumulus, Rhodes, Austin & Druce, 1969, Upper view, EUIC 12337, Sample P24, X 258. Figs 11, 16- Bispathodus sp., 11) Upper view, EUIC 12336, Sample P8, X 220, 16) Upper view, EUIC 12338, Sample P23, X 270. Figs 7-10, 12-14, 17- Scaphignathus velifer velifer, Helms, 1959, 7) Upper view, EUIC 12339, Sample P28, X 186, 8) Upper view, EUIC 12340, Sample P15, X 225, 9) Upper view, EUIC 12341, Sample P28, X 135, 10) Upper view, EUIC 12342, Sample P20, X 180, 12) Upper view, EUIC 12343, Sample P20, X 195, 13) Upper view, EUIC 12344, Sample P28, X 150, 14) Upper view, EUIC 12345, Sample P28, X 167, 17) Upper view, EUIC 12346, Sample P28, X 330. Figs 18-20, 22-24, 26-28-Polygnathus semicostathus, Branson & Mehl, 1934, 18) Upper view, EUIC 12347, Sample P25C, X 167, 19) Upper view, EUIC 12348, Sample P27, X 195, 20) Upper view, EUIC 12349, Sample P27, X 195, 22) Oblique view, EUIC 12350, Sample P18, X 243, 23) Upper view, EUIC 12351, Sample P21, X 153, 24) Oblique view, EUIC 12352, Sample P27, X 300, 26) Oblique view, EUIC 12353, Sample P31, X 192, 27) Oblique view, EUIC 12354, Sample P27, X180, 28) Upper view, EUIC 12355, Sample P20, X 260. Fig. 21-Polygnathus delicatulus, Ulrich & Bassler, 1926, Upper view, EUIC 12356, Sample P25D, X 225. Fig. 25-Polygnathus cf. semicostatus, Upper view, EUIC 12357, Sample P24, X 300.

Figs 1-6, 26-30- Bispathodus aculeatus plumulus, Rhodes, Austin & Druce, 1969, 1) Upper view, EUIC 12358, Sample P30, X 140, 2) Upper view, EUIC 12359, Sample P30, X 130, 3) Upper view, EUIC 12360, Sample P32, X 132, 4) Upper view, EUIC 12361, Sample P31, X 156, 6) Upper view, EUIC 12362, Sample P32, X 180, 26) Upper view, EUIC 12363, Sample P32, X 320, 27) Upper view, EUIC 12364, Sample P32, X 156, 28) Upper view, EUIC 12365, Sample P32, X 180, 29) Upper view, EUIC 12366, Sample P32, X 180, 30) Upper view, EUIC 12367, Sample P31, X 130. Figs 9, 10, 16, 22-24- Bispathodus aculeatus aculeatus, Branson & Mehl, 1934, 9) Upper view, EUIC 12368, Sample P27, X 170, 10) Upper view, EUIC 12369, Sample P23, X 180, 16) Upper view, EUIC 12370, Sample P27, X 135, 22) Upper view, EUIC 12371, Sample P27, X 160, 23) Upper view, EUIC 12372, Sample P27, X 173, 24) Upper view, EUIC 12373, Sample P25A, X 130. Figs 11-15, 25- Bispathodus costatus, E.R.Branson, 1934, 11) Upper view, EUIC 12374, Sample P25C, X 170, 12) Upper view, EUIC 12375, Sample P25C, X 160, 13) Upper view, EUIC 12376, Sample P25C, X 160, 14) Upper view, EUIC 12377, Sample P25C, X 195, 15) Upper view, EUIC 12378, Sample P25C, X 155, 25) Upper view, EUIC 12379, Sample P25C, X 195. Figs 17, 18-Polygnathus communis collinsoni, Druce, 1969, 17) Upper view, EUIC 12380, Sample P28, X 150, 18) Upper view, EUIC 12381, Sample P25D, X 195. Fig. 20- Polygnathous delicatulus, Ulrich & Bassler, 1926, 20) Upper view, EUIC 12383, Sample P25 A, X 195. Figs 19, 21-Polygnathous semicostathus, Branson & Mehl, 1934, 19) Upper view, EUIC 12382, Sample P31, X 130, 21) Upper view, EUIC 12384, Sample P32, X 180. Figs 5, 7, 8- Scaphignathus velifer velifer, Capkinoglu, 1959, 5) Upper view, EUIC 12385, Sample P29, X 144, 7) Upper view, EUIC 12386, Sample P28, X 138, 8) Upper view, EUIC 12387, Sample P28, X 156. Figs 31-40- Pelekysgnathus inclinatus, Thomas, 1949, 31) Upper view, EUIC 12388, Sample P7, X 204, 32) Upper view, EUIC 12389, Sample P9/1, X 168, 33) Upper view, EUIC 12396, Sample p 9/1, X 150, 34) Upper view, EUIC 12390, Sample P5, X 200, 35) Upper view, EUIC 12391, Sample P15, X 160, 36) Upper view, EUIC 12392, Sample P15, X 184, 37) Upper view, EUIC 12393, Sample P18, X 153, 38) Upper view, EUIC 12394, Sample P18, X 100, 39) Upper view, EUIC 12397, Sample p18, X 162, 40) Upper view, EUIC 12395, Sample P18, X 162.

Biostratigraphy of Late Devonian deposits (Famennian) of Kuh-e-Kaftar section (northeast Isfahan) based on conodont fauna

Bahrami, A.1*, Yazdi, M.2, Parsa-Nejad, H.3

Assistant professor, Department of Geology, University of Isfahan, Isfahan, Iran
Professor, Department of Geology, University of Isfahan, Isfahan, Iran
M.Sc. in Stratigraphy & Paleontology, Department of geology, University of Isfahan, Isfahan, Iran

*E-mail: bahrami_geo@yahoo.com

Introduction

The main Paleozoic sequences of Isfahan Province cropped out in the northern part of Isfahan e.g: Soh and Natanz (Najhaf, Neqeleh, Varcamar, North Tar and west Kesheh section) (Zahedi, 1973; Adhamian, 2003, Ghobadipour *et al.*, 2013; Bahrami *et al.*, 2015); Zefreh, Chahriseh and Dizlu areas (Brice *et al.*, 2006; Gholamalian, 2003; Habibi *et al.*, 2013). Kuh-e-Kaftar section (Chahriseh area) is one of the most complete sequence of Upper Devonian deposits in north Isfahan (central Iran), which have been devoted many papers by different researchers on the fossils content of these deposits (Ghavidel-syooki, 2001; Hamedani, 1996; Brice and Kebriae, 2000; Djafarian, 2000; Mistian and Gholamalian, 2000; Mistian *et al.*, 2000; Yazdi *et al.*, 2000; Turner *et al.*, 2002: Safari and kangazian, 2003; Gholamalian, 2003, 2007; Webster *et al.*, 2007 and Hairapetian *et al.*, 2000). This paper focused on the Famennian deposits of Kuh-e-Kaaftar section to establish precise age of the lower and upper boundary of sequence, as well as the lithostratigraphic characteristics.

Materials and Methods

Forty-four samples (3-4 kg each) were collected from Kuh-e-Kaftar section, the samples were processed with conventional acetic/formic acid technique. All collected samples were prolific and yielded more than 1613 conodont elements which helped in erecting the stratigraphic framework of biozonation of the Shishtu I subformation. Although the abundance of conodont elements is scarce, but the acceptable diversity and presence of Zonal index taxa let to establish the age framework of the studied interval. The state of preservation of the conodonts is generally excellent, where many specimens are complete without contamination. The color of conodonts is dark black (C.A.I. 4.5- 5) in total elements of sampled section. All the studied conodont specimens are coded under acronym of EUIC and redeposit in the Department of Geology, University of Isfahan, I.R. Iran

Discussion

The studied deposits of Kuh-e-Kaftar section, which is located in southwest of Chah-riseh village 55 km northeast of Isfahan, comprises Famennian deposits equivalent to the Shishtu Formation (Shishtu I subfromation). The thickness of the studied and measured profile is about 110 meters, including 4 lithostratigraphic units (limestone, sandy limestone, marly limestone, shale and sandstone levels) including: bivalve, bryozoan, crinoids stems, brachiopod, trilobite, goniatite, conodonts and vertebrate micro-fauna. Alternation of medium bedded limestone and shale can be seen at the basal levels of the section. Basal level overlies on Frasnian stage sediments and underlines with an eroded surface (red clays) can be dated to Permian system. In order to establish the biostratigraphical framework for the Shishtu I subfromation, 44 samples were collected systematically and the examined samples contain 1613 conodont elements. Twenty conodont species and subspecies belong to eight genera have been identified as follows: Bispathodus aculeatus aculeatus, Bispathodus aculeatus plumulus, Bispathodus costatus, Bispathodus stabilis, Branmehla bohlenana, Icriodus cornutus, Icriodus sp., Mehlina strigosa, Pandorinellina insita, Pelekysgnathus inclinatus, Polygnathus delicatulus, Polygnathus deplanatus, Polygnathus nodocostatus, Polygnathus brevilaminus, Polygnathus semicostatus, Polygnathus sp., Neopolygnathus communis group, and Scaphignatus velifer velifer. The abundance and distribution of conodont elements as well as the sedimentary record suggest marine conditions of an inner shelf environment. The conodonts are related to

the following conodont biozones as: Upper *marginifera*, Uppermost *marginifera* to Upper *trachytera*, Middle *expansa*, and Upper *expansa* zones. In terms of biofacies, the conodonts can be assigned to the icriodid–polygnatid, polygnatid– bispathodid and bispatodid–polygnatid biofacies.

Acknowledgment

This study undertaken at the Department of Geology, Faculty of Science, University of Isfahan. The financial supports by the Vice Chancellor for Research and Technology, University of Isfahan highly appreciated.

Keywords: Shishtu Formation; northeast Isfahan; conodonts; biostratigraphy; Upper Devonian.

References

- Adhamian, A., 2003. Middle Devonian (Givetian) conodont biostratigraphy in the Soh area, north of Esfahan, Iran. *Courier Forschungsinstitut Senckenberg*, 245, 183–193.
- Bahrami, A., Königshof, P., Boncheva, I., Tabatabaei, M., Yazdi, M., & Safari, Z., 2015. Middle Devonian (Givetian) conodonts from the northern margin of Gondwana (Soh and Natanz regions, north-west Isfahan, Central Iran): biostratigraphy and palaeoenvironmental implications. *Palaeobio Palaeoenv*, 95: 555–577.
- Brice, D., & Kebria-ee, M., 2000. New species of Leiorhynchiidae Rhynchonellid brachiopod from the Frasnnian of Chahriseh, Isfahan province, Central Iran. *Annales de la Société Géologique du Nord*, 8: 61-66.
- Brice, D., Yazdi, M., Torabi, H., & Maleki, M., 2006. Devonian brachiopods from the Zefreh section (Central Iran). Annales de la Socièté géologique du Nord T, 13(2ème série), 141-155.
- Djafarian, M. A., & Brice, D., 1973. Biostrtigraphic des Brachiopods dans le Famennian supoerieur de lareogion d'Ispahan (Iran central). *Comptes rendus del Academic des sciences*, 276: 2125-2128.
- Djafarian, M.A., 2000. Late Devonian index brachiophoda of northeast Isfahan in correlation with other regions. *Journal of Sciences, Islamic Republic of Iran*, 11: 221-231.
- Ghavidel-syooki, M., 2001. Palynostratigraphy and Paleogeography of the Late Devonian in northeastern Isfahan city, Central Iran. *Proceeding of the IX International Palynology Congress, Houston*, Texas.AASP, 37-51.
- Ghobadipour, M., Popove, L.E., Hosseini, M., Adhamian, A., & Yazdi, M. 2013. Late Devonian (Frasnian) trilobites and brachiopods from Soh area, Central Iran. *Memoire Association Australian Paleontology*, 44: 149–158.
- Gholamalian, H., 2003. Age-implication of Late Devonian Conodonts from the Chahriseh area, northeast of Isfahan, Central Iran. *Courier Forschungsinstitut Senckenberg*, 24: 201-207.
- Gholamalian, H., 2005. New data on the Famennian conodonts from Esfahan area, central Iran. *Iranian International Journal of Sciences*, 6 (1): 27-45.
- Gholamalian, H., 2007. Conodont biostratigraphy of the Frasnian-Famennian boundary in Isfahan and Tabas areas, Central Iran. *Geological Quarterly*, 51: 453-476.
- Habibi, T., Yazdi, M., Zarepoor, S., & Parvanehnejad Shirazi, M., 2013. Late Devonian Fish micro-remains from Central Iran. *JGeope*, 3 (1): 25-34.
- Hairapetian, V., Yazdi, M., & Long, J.A., 2000. Devonian vertebrate biostratigraphy of central Iran: M. Yazdi, and J. A. Long, 2000, Devonian vertebrate biostratigraphy of Central Iran. *Records of the Western Australian Museum, Supplement*, 58: 241-247.
- Hamedani, A., 1996. Neue Biostratigraphische Daten aus dem Palaozoikum (Devon-Karbon) von Isfahan, Iran. *Neues Jahrbuch fur Geologie und Palaontologie*, Monatshefte, 309-323.
- Mistian, B., & Gholamalian, H., 2000. Stromatoporoids and some tabulate corals from Chahriseh area (Isfahan province, Central Iran). *Annales de la Société Géologique du Nord*, 8: 81-91.
- Mistian, B., Golamalian, H., Gourvennec, R., Plusquellc, Y., Bigey, F., Brice, D., Feist, M., Ghobadipiur, M., Kebria-ee, M., Milhau, B., Nicollin, J. P., Rihart, J. C., Vachard, D., & Yazdi, M., 2000. Preliminary data on the Upper Devinian (Frasnian -Famennian) and Permian fauna and flora fram the Chahriseh area (Esfahan province, Central Iran). *Annales de la Société Géologique du Nord*, 8: 93-102.

- Safari, A., & Kangazian, A., 2003. Microfacies and sedimentary environment of Upper Devonian sedimentary rocks in the Chahriseh area (in Persian with English abstract). *Research Bulletin of Isfahan University (Science)*, 18: 117-144.
- Turner, S., Burrow, C.J., Gholamalian, H., & Yazdi, M., 2002. Late Devonian (Early Frasnian) microvertebrates and Conodonts from the Chahriseh area near Isfahan, Iran. *Memoirs of the Association of Australian Palaeontlogist*, 27: 149-159.
- Webster, G.D., Maples, C.G., & Yazdi, M., 2007. Late Devonian and Early Mississippian Echinoderms from central and northern Iran. *Journal of Paleontology*, 81: 1101-1113.
- Yazdi, M., & Turner, S., 2000. Late Devonian and carboniferous vertebrates from the Shishtu and Sardar formations of the Shotori Range, Iran. *Records of the Western Australian Museum, Supplement*, 58: 223-240.
- Yazdi, M., Ghobadipour, M., & Mawson, R., 2000. Late Devonian conodonts from the Chahriseh area, central Iran. *Records of the Western Australian Museum Supplement*, 58: 179-189.
- Zahedi, M., 1973. Ètude gèologique de la règion de Soh (W de l'Iran central). *Geological Survey of Iran*, Report, 27: 1-197.